

9.11

niedziela, 18.00
NFM, Sala Czerwona

THE CHILD PRODIGY

Erik Bosgraaf, fot. Marco Borggreve

Erik Bosgraaf – flet podłużny solo, prowadzenie

Wrocławska Orkiestra Barokowa

Jarosław Thiel – kierownictwo artystyczne Wrocławskiej Orkiestry Barokowej

Program

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

I Symfonia Es-dur KV 16 [10']

I. *Molto allegro*

II. *Andante*

III. *Presto*

Antonio Vivaldi (1678–1741)

Koncert G-dur na flet podłużny, smyczki i b.c. RV 437, op. 10 nr 6 (RV 101) [9']

I. *Allegro*

II. *Largo*

III. *Allegro*

Wolfgang Amadeus Mozart

Largo nr 10 z quodlibetu Gallimathias musicum KV 32 [1']

Antonio Vivaldi

Koncert D-dur na flet podłużny, smyczki i b.c. RV 428, op. 10 nr 3 (RV 90)

„Il Gardellino” [9']

I. *Allegro*

II. *Cantabile*

III. *Allegro*

Wolfgang Amadeus Mozart

Adagio nr 15 z quodlibetu Gallimathias musicum KV 32 [1']

Antonio Vivaldi

Koncert G-dur na flet podłużny (oryginalnie na flet traverso),

smyczki i b.c. RV 435, op. 10 nr 4 [8']

I. *Allegro*

II. *Largo*

III. *Allegro*

Koncert a-moll na flet podłużny, smyczki i b.c. RV 445 [10']

I. *Allegro*

II. *Larghetto*

III. *Allegro*

Wolfgang Amadeus Mozart

XX Symfonia D-dur KV 133 [20']

I. *Allegro*

II. *Andante*

III. *Menuetto (Trio)*

IV. [*Allegro*]

Prosimy o nagradzanie
artystów brawami
po zakończeniu
całego utworu.

Mogłoby się wydawać, że Antonia Vivaldiego i Wolfganga Amadeusa Mozarta różni niemal wszystko – jeden z nich to wenecki ksiądz tworzący u szczytu baroku, drugi to symbol klasycznego geniuszu. Jednak wykonywane obok siebie utwory tych niezwykłych artystów ukazują uderzającą zbieżność. Obaj byli cudownymi dziećmi, obaj na nowo zdefiniowali komponowanie dzieł instrumentalnych i obaj swoją twórczość nasycili witalnością wykraczającą poza ich epoki. Podczas koncertu wirtuoz fletu podłużnego i dyrygent Erik Bosgraaf wraz z Wrocławską Orkiestrą Barokową połączyły światy tych mistrzów w muzycznym dialogu.

Wolfgang Amadeus swoją pierwszą symfonię skomponował w wieku ośmiu lat, podczas pobytu rodziny Mozartów w Londynie. Utwór powstał pod wpływem Johana Christiana Bacha zwanego „Bachem londyńskim”, którego elegancki styl zaimponował młodemu artyście. Choć krótkie, trzy części symfonii wykazują już niezwykle zmysł równowagi i barwy. Energiczne otwarcie w tempie *Molto allegro* ustępuje miejsca delikatnemu *Andante*, zanim żywiołowe *Presto* zamknie całość z młodzieńczą werwą. To pierwsze arcydzieło stanowi zapowiedź geniuszu dojrzałego twórcy.

Koncerty Vivaldiego na flet podłużny i flet poprzeczny, z których wiele opublikowano w Amsterdamie w 1728 roku jako op. 10, to klejnoty w bogatym dorobku Il Prete Rosso. Tego wieczoru usłyszymy cztery z nich: *Koncert G-dur RV 101* (wykonywany

w wersji o numerze katalogowym RV 437), słynne „Il Gardellino” RV 90 (w wersji RV 428) *Koncert G-dur* RV 435 oraz pełen dramaturgii *Koncert a-moll* RV 445. Każdy z tych utworów uwydatnia inny aspekt kunsztu Vivaldiego: „Il Gardellino” w błyskotliwych figuracjach naśladuje śpiew szczygła; RV 101 i RV 435 ukazują nieskończoną inwencję kompozytora w ramach formy koncertowej; RV 445, w mroczniejszej tonacji a-moll, emanuje teatralną intensywnością i wirtuozerią. We wszystkich tych dziełach flet podłużny jawi się jako instrument o olśniewającej barwie i ekspresyjnej głębi.

Skomponowane w 1766 roku w Hadze *Galimathias Musicum* Mozarta to siedemnastoczęściowe divertimento, żartobliwy „muzyczny miszmasz”. W tym kalejdoskopie nastrojów dwie części wolne wyróżniają się lirycznym spokojem. Są to krótkie, intymne refleksje stanowiące subtelne kontrapunkty wobec błyskotliwych koncertów Vivaldiego. Program zamyka *Symfonia nr 20* napisana w Salzburgu, gdy Mozart miał szesnaście lat. W porównaniu z niewinnym urokiem jego pierwszego dzieła w tym stylu utwór ten jawi się jako kompozycja dojrzewającego artysty. Cztery części łączą ceremonialny blask z lirycznym ciepłem. Eleganckie *Menuetto* nawiązuje do tańca dworskiego, a finał kipi młodzieńczą energią.

Program wieczoru koncentruje się nie na opozycji, lecz na dialogu: tętniącej życiem barokowej wyobraźni Vivaldiego i wczesnie dojrzałej, klasycznej estetyce Mozarta. W rękach Erika Bosgraafa flet łączy epoki, przypominając nam, że wspólną cechą obu kompozytorów jest niewyczerpany duch inwencji.

ERIK BOSGRAAF

Organizator:

NFM – instytucja kultury współprowadzona przez:

Wrocław miasto spotkań

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

DOLNY
ŚLĄSK

Mecenas

Tytułarny NFM:

Mecenas

NFM:

STRABAG
WORK ON PROGRESS

BMW
Bońkowsky

Partner

strategiczny NFM:

LOKUM
DEVELOPER

Partnerzy NFM:

Sudety+
Stawowicki Klub Muzyczny

FANUC

Partnerzy medialni NFM:

TVP
KULTURA

TYGODNIK
POWSZECHNY

dwójka
POLSKIE RADIO

Radio Radio
Chopin

RADIO
WROCLAW

polmic.pl

www.wroclaw.pl

iram
wrocławskie radio